

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/421/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5015895993
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5015895993.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľov: 1/ I. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., A. I. XX, 2/ A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., A. I. XX, obaja právne zastúpení JUDr. Antonom Slamkom, advokátom, so sídlom v A. J., W. XXXX/XX, proti odporcovi: TURIÉC - AGRO, s. r. o., so sídlom v Turčianskom Ďure 34, IČO: 31 608 469, právne zastúpenému JUDr. Pavlom Gombíkom, advokátom, so sídlom v K., J. X, v konaní o zaplatenie 3.564,12 eur, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 21C/107/2010-377 zo dňa 18.07.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin č. k. 21C/107/2010-424 zo dňa 12.05.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľom v rade 1/ a 2/ sumu 3.177,30 eur, v časti o zaplatenie sumy 3.048,03 eur do troch dní od právoplatnosti a vo výroku III., ktorým si vyhradil rozhodnutie o trovách konania a o trovách štátu na samostatné rozhodnutie, **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšku sa rozsudku okresného súdu **n e d o t ý k a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol vo výroku I. tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v rade 1/ a navrhovateľovi v rade 2/ sumu 3.177,30 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku II., rozhodol, že návrh v časti o zaplatenie 386,90 eur zamietol a výkonom III. rozhodol o trovách konania a o trovách štátu tak, že o nich rozhodne osobitne.

O nároku navrhovateľov v rade 1/ a v rade 2/ prvostupňový súd rozhodoval podľa ustanovení § 123, § 126 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Prvostupňový súd konštatoval, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že odporca užíva pozemky navrhovateľov bez právneho dôvodu, teda bez zmluvy o nájme. Jedná sa o pozemky, ktoré sú zastavané poľnohospodárskymi stavbami v jeho vlastníctve, ako aj časti príľahlých pozemkov. Rozsah užívania pozemkov navrhovateľov odporcom nebol medzi účastníkmi sporný. Užívaním pozemkov navrhovateľov získal odporca majetkový prospech vo výške ekvivalentu, ktorý sa rovná cene nájmu za sporné pozemky. Potom, čo navrhovatelia vzali časť návrhu na začatie konania späť, a to vo výške 7.220,88 eur, si voči odporcovi uplatňovali právo na náhradu za užívanie pozemkov za obdobie od 01.01.2008 do 27.04.2010 vo výške 3.564,12 eur. Prvostupňový súd vychádzal zo znaleckého dokazovania, kde súdny znalec vypočítal výšku bezdôvodného obohatenia ako ekvivalent nájomného za rok 2008 vo výške 1.610,39 eur, za rok 2009 vo výške 1.251,24 eur, za rok 2010 vo výške 984,79 eur. Pomerná časť ekvivalentu nájomného za obdobie roka 2010, t.j. od 01.01.2010 do 27.04.2010 predstavuje 315,67 eur. Z uvedených dôvodov potom okresný súd zaviazal odporcu, aby zaplatil navrhovateľovi v rade 1/ a navrhovateľke v rade 2/ sumu 3.177,33 eur.

O trovách konania okresný súd rozhodol v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 O. s. p. tak, že rozhodnutie o trovách konania vyhradil na osobitné uznesenie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odporca odvolanie, ktoré dôvodil tým, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, keďže odporca je spoločnosťou, ktorá sa zaoberá rastlinnou a živočíšnou poľnohospodárskou prvovýrobou. Pokiaľ ku svojej činnosti využíva nehnuteľnosti, t.j. parcely, využíva ich výlučne na poľnohospodárske účely. Vyslovil tiež názor, že okresný súd ignoroval ustanovenie § 1 ods. 2 zák. č. 504/2003 Z.z., podľa ktorého pozemok na účely tohto zákona sa považuje aj pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely, a to bez ohľadu na druh pozemku, ktorý je takouto stavbou zastavaný. Poukázal na to, že nie je správne tvrdenie, že na sporné pozemky nie je možné vydať BPEJ, nakoľko ide o zastavanú plochu a nie je teda možné určiť bezdôvodné obohatenie v súlade s § 10 ods. 1 zák. č. 504/2003 Z.z., čo však nie je v súlade s právnym stavom určovania BPEJ, pretože BPEJ je stanovená podľa kódu v hraniciach areálov bez prihliadnutia na jednotlivé druhy pozemkov, čo vyplýva z prílohy č. 1 Vyhlášky č. 38/2005 Z.z.. V tejto súvislosti je podľa odvolateľa rozhodujúci účel, na ktorý je konkrétny pozemok využívaný a nie na LV uvedený druh pozemku pre konkrétnu pozemkovú parcelu. Poukázal na to, že pokiaľ sa v tejto súvislosti vykladá uvedené inak, je to popretím ustanovenia § 1 ods. 2 zák. č. 504/2003 Z.z., podľa ktorého pozemok na účely tohto zákona je tiež taký pozemok, ktorý je zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.06.1991, ako aj iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely, alebo časť tohto pozemku. Z uvedeného dôvodu navrhol zmeniť rozhodnutie okresného súdu tak, že odporca bude povinný zaplatiť navrhovateľom sumu 129,27 eur.

K odvolaniu sa vyjadrili navrhovatelia v rade 1/ a v rade 2/ tak, že pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal z výšky obvyklého nájmu pozemkov, ktoré nie sú poľnohospodárskymi pozemkami s určitou BPEJ, nakoľko sa jedná v celom rozsahu o zastavané plochy s poľnohospodárskymi budovami, a teda postupoval v zmysle Vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Skutkový stav bol zistený dostatočne, pričom na základe vykonaného dokazovania boli preukázané všetky skutočnosti, že navrhovatelia v rade 1/ a v rade 2/ sa oprávnené a dôvodne domáhali vydania bezdôvodného obohatenia vo výške určenej znaleckým posudkom, vypracovaným znalcom Ing. Tobiášom Palutkom.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., (teda čo do výroku I., ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi v rade 1/ a navrhovateľovi v rade 2/ sumu 3.177,30 eur, v časti o zaplatenie sumy 3.048,03 eur a čo do výroku III., ktorým rozhodol o trovách konania a o trovách štátu tak, že o nich rozhodne osobitne) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom v zmysle ustanovenia § 156 ods. 3 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p.. Výroku rozsudku II., ktorým okresný súd rozhodol tak, že návrh v časti o zaplatenie 386,90 eur zamietol a výroku I., ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi v rade 1/ a navrhovateľovi v rade 2/ sumu 3.177,30 eur, v časti o zaplatenie sumy 127,29 eur, sa odvolací súd nedotkol, keďže nebol odvolaním napadnutý.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Krajský súd dodáva, že v prípade aplikácie ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. nie je žiaduce, aby boli zopakované tie vecne správne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku okresného súdu, ako aj správne posúdenie, pretože práve za použitia ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. je postačujúce, ak vo vzťahu k odvolacím dôvodom sa len na zvýraznenie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu zdôraznia podstatné a rozhodné skutočnosti a okolnosti. Uvedený postup a záver krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/2009 zo dňa 8. 10. 2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a

odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O. s. p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu v tom, že medzi účastníkmi neexistuje žiadny zmluvný vzťah, nakoľko nájomná zmluva, týkajúca sa predmetných pozemkov nebola dohodnutá vôbec. Bezdôvodné obohatenie, ktoré následne vzniká na strane odporcu, sa potom riadi ustanovením § 451 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Predmetom konania nie je určenie výšky nájmu, ale bezdôvodné obohatenie, pričom pri určení výšky bezdôvodného obohatenia sa vychádza z výšky obvyklého nájmu pozemku, ktorého užívanie je dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia. Pozemok, ktorého užívanie je dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia, nie je poľnohospodárskym pozemkom s určenou BPEJ.

Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd sa správne vysporiadal s otázkou výšky bezdôvodného obohatenia, ktorú posúdil v súlade s vyhotoveným znaleckým posudkom, ktorý vychádzal z oceňovacieho predpisu, a to Vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty.

K odvolacej námietke odvolateľa o tom, že prvostupňový súd ignoroval ustanovenie § 1 ods. 2 zák. č. 504/2003 Z.z., odvolací súd konštatuje, že podľa § 2 zák. č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov, v znení neskorších predpisov, je na účely predmetného zákona taký pozemok, ktorý je poľnohospodárskou pôdou, alebo časť tohto pozemku, pričom pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.06.1991, ako aj iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely, alebo časť tohto pozemku, pričom ustanovenia osobitného predpisu (2a) tým dotknuté nie sú. Osobitný predpisom podľa poznámky 2a je Vyhláška č. 79/1996 Z.z. Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, ktorou sa vykonáva Zákon o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, ktorý bol zrušený Vyhláškou 461/2009 Z.z.. Podľa Zákona o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy je v zmysle § 2 písm. b/ tohto zákona poľnohospodárskou pôdou produkčne potencionálna pôda, evidovaná v katastri nehnuteľností ako orná pôda, chmelnice, vinice, ovocné sady, záhrady a trvalé trávnaté porasty, pričom hodnota pozemku, ktorá tvorí poľnohospodársku pôdu a ostatnú plochu, sa určuje v zmysle Vyhlášky č. 38/2005 Z.z. podľa BPEJ a príslušných sadzieb uvedených v prílohe zákona.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil, vrátane závislého výroku o trovách konania z dôvodu vecnej správnosti.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd z dôvodu postupu okresného súdu podľa § 151 ods. 3 O. s. p., v zmysle ustanovenia § 224 ods. 4 O. s. p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.